

31989L0107

1989 2 11

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 40/27

TARYBOS DIREKTYVA

1988 m. gruodžio 21 d.

dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto priedus, kuriuos leidžiama naudoti žmonėms vartoti skirtuose maisto produktuose, suderinimo

(89/107/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100a straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi skirtumai tarp nacionalinės teisės aktų, susijusių su maisto priedais ir jų naudojimo sąlygomis, stabdo laisvą maisto prekių judėjimą; kadangi šie skirtumai gali sudaryti sąlygas nesąžiningai konkurencijai ir taip tiesiogiai paveikti bendros rinkos sukūrimą ir veikimą;

kadangi todėl būtina tuos įstatymus suderinti;

kadangi šiuos reikalavimus reikėtų įtraukti į vieną išsamią direktyvą, ir, jei reikia, juos nustatyti etapais;

kadangi maisto priedų kategorijų, kurias reglamentuotų ši direktyva, sąrašų sudarymas yra dalykas, dėl kurio turi nuspręsti Taryba Sutarties 100a straipsnyje numatyta tvarka;

kadangi tokioms kategorijoms priklausantys maisto priedai galėtų būti leidžiami naudoti tik pagal Tarybos nustatytus mokslinius ir technologinius kriterijus;

kadangi sudarant priedų sąrašus ir nustatant jų naudojimo sąlygas ir iki priimančios visuomenės sveikatą galinčias paveikti nuostatas derėtų pasitarti su Komisijos sprendimu 74/234/EEB ⁽³⁾ įkurtu Maisto produktų moksliniu komitetu;

kadangi turėtų būti galimybės priderinti leistinų priedų sąrašą prie mokslinės ir techninės pažangos; kadangi tokiu atveju būtų tikslinga be sutartyje nustatytos tvarkos turėti sistemą, pagal kurią priimamos laikinas nacionalines priemones, valstybės narės padėtų ieškoti visai Bendrijai taikytinų sprendimų;

kadangi tokių maisto priedų grynumo kriterijų bei analizės ir bandinių ėmimo metodų nustatymas yra techniniai dalykai, kuriuos galima patikėti Komisijai;

kadangi, remiantis šia direktyva, jau priimtose Bendrijos nuostatose dėl dažančiųjų medžiagų, konservantų, antioksidantų ir emulsiklių, stabilizatorių, tirštiklių ir standiklių turės būti iš dalies pakeistos;

kadangi visais atvejais, kai Taryba suteikia teisę Komisijai įgyvendinti maisto produktams taikomas taisykles, reikėtų priimti nuostatą dėl tvarkos, kuria vyktų valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimas Maisto produktų nuolatiname komitete, įkurtame Tarybos sprendimu 69/414/EEB ⁽⁴⁾,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Ši direktyva yra taikoma maisto priedams, kurių įvairios kategorijos yra pateiktos I priede ir kurie yra naudojami ar ketinami naudoti kaip sudedamoji dalis gaminant ar ruošiant maisto produktą, kurių, net jeigu ir pakitusio pavidalo, būna ir galutiniame produkte ir kurie toliau yra vadinami „maisto priedais“.

2. Šioje direktyvoje „maisto priedas“ yra bet kuri medžiaga, paprastai atskirai nevertinama kaip maisto produktas ir nevertinama kaip būdinga maisto produkto sudedamoji dalis, nepriklausomai nuo to, ar ji turi, ar neturi mitybinę vertę ir kurios sąmoningas dėjimas į maisto produktą pagal gamybos, perdirbimo, ruošimo, apdorojimo, pakavimo, transportavimo ar saugojimo technologiją reiškia ar gali reikšti, kad ji arba jos šalutiniai produktai tiesiogiai ar netiesiogiai tampa tų maisto produktų komponentu.

⁽¹⁾ OL C 99, 1987 4 13, p. 65 ir OL C 12, 1989 1 16.

⁽²⁾ OL C 328, 1986 12 22, p. 5.

⁽³⁾ OL L 136, 1974 5 20, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 291, 1969 11 19, p. 9.

3. Šios direktyvos nuostatos netaikomos:
- a) pagalbinėms perdirbimo medžiagoms ⁽¹⁾;
 - b) augalų ir augalų produktų apsaugai pagal Bendrijos augalų sveikatai nustatytas taisykles naudojamoms medžiagoms;
 - c) maisto produktuose naudojamiems prieskoniams, kuriems taikoma Tarybos direktyva 88/388/EEB ⁽²⁾;
 - d) medžiagoms, kurios maisto produktuose yra naudojamos kaip maistingosios medžiagos (pvz., mineralai, mikroelementai ar vitaminai).

2 straipsnis

1. Iš visų I priede pateiktų maisto priedų rūšių, kurių sąrašai buvo sudaryti pagal 3 straipsnio 3 dalies nuostatas, gaminant ar ruošiant maisto produktus galima naudoti tik tuos maisto priedus, kurie yra tuose sąrašuose ir tik pagal juose nurodytus reikalavimus.

2. Maisto priedai yra priskiriami kuriai nors I priede nurodytai kategorijai pagal pagrindinę to maisto priedo atliekamą funkciją. Tačiau priedo priskyrimas vienai kategorijai netrukdo, kad tą priedą būtų leista naudoti ir pagal kitokią paskirtį.

3. Maisto priedai yra įtraukiami į sąrašą pagal bendruosius II priede pateiktus kriterijus.

3 straipsnis

1. Konkrečios nuostatos dėl I priede pateiktų maisto priedų kategorijų bus išdėstytos išsamioje direktyvoje, įskaitant jau galiojančias specifines direktyvas dėl konkrečių maisto priedų kategorijų. Tokia direktyva, beje, gali būti rengiama keliais etapais.

2. Taryba, balsuodama už Komisijos pasiūlymą pagal 100a straipsnyje nustatytą tvarką, patvirtina:

- a) sąrašą maisto priedų, kuriuos leidžiama naudoti tik tada, kai nenaudojama jokių kitų priedų;
 - b) sąrašą maisto produktų, į kuriuos galima pridėti tų maisto priedų, sąlygas, kurių laikantis jų galima pridėti ir, jei reikia, jų naudojimo pagal numatytą technologiją ribas;
 - c) taisykles dėl priedų, naudojamų kaip nešikliai ir tirpikliai, ir, jei reikia, jų grynumo kriterijus.
3. Pagal 11 straipsnyje numatytą tvarką yra patvirtinama:

⁽¹⁾ Šioje direktyvoje „pagalbinės perdirbimo medžiagos“ – tai bet kokia atskirai kaip maisto produktas nevartojama medžiaga, kurios yra sąmoningai pridėdama perdirbant žaliavas, maisto produktus ar jų sudedamąsias dalis, kad jos atliktų tam tikrą vaidmenį apdorojant ar perdirbant ir kurios neplanuoti, tačiau techniniu požiūriu neišvengiami likučiai ar jų dariniai būna galutiniam produkte, su sąlyga, kad tie likučiai nekeltų pavojaus sveikatai ar nedarą kokio nors technologinio poveikio galutiniam produktui.

⁽²⁾ OL L 184, 1988 7 15, p. 61.

a) aptariamų priedų grynumo kriterijai;

b) jei reikia, analizės metodai, leidžiantys patikrinti, ar yra laikomasi a punkte minėtų grynumo kriterijų;

c) jei reikia, bandinių ėmimo tvarka ir kiekybinės bei kokybinės maisto priedų buvimo maisto produktuose ir ant jų analizės metodai;

d) kitos taisyklės, būtinos, kad būtų laikomasi 2 straipsnio nuostatų.

4 straipsnis

1. Kai gavusi naują informaciją arba iš naujo įvertinusi turimą informaciją, surinktą priėmus šią direktyvą ar 3 straipsnyje minėtą išsamią direktyvą, valstybė narė turi svarių priežasčių manyti, kad priedų naudojimas maisto produktuose, nors ir atitinkantis šios direktyvos nuostatas ar yra pagal 3 straipsnio reikalavimus sudarytame sąraše, kelia grėsmę žmonių sveikatai, ta valstybė narė gali laikinai sustabdyti arba apriboti minėtų nuostatų taikymą savo teritorijoje. Ji nedelsdama apie tai praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai bei nurodo tokio sprendimo priežastis.

2. Komisija kuo greičiau valstybės narės nurodytas straipsnio 1 dalyje minėtas priežastis išanalizuoja Maisto produktų nuolatiniam komitete ir apie jas nedelsdama išsako savo nuomonę bei imasi reikiamų priemonių.

3. Jei Komisija mano, kad norint susidoroti su straipsnio 1 dalyje minėtais sunkumais ir apsaugoti žmonių sveikatą, būtina padaryti pakeitimus šioje ar 3 straipsnyje minėtoje išsamioje direktyvoje, ji inicijuoja 11 straipsnyje numatytą procedūrą, kad galėtų padaryti tuos pakeitimus; tokiu atveju, kol bus priimti pakeitimai, apsaugos priemonės taikiusi valstybė narė gali ir toliau jas taikyti.

5 straipsnis

1. Tam, kad galėtų pasinaudoti mokslo ir technikos laimėjimais, pasiektais po to, kai pagal 3 straipsnio nuostatas buvo sudarytas sąrašas, valstybė narė gali laikinai leisti pateikti rinkai ir savo teritorijoje naudoti vienai iš I priede pateiktų kategorijų priklausanti, bet į tam tikrą sąrašą dar neįtrauktą priedą, jei yra laikomasi tokių reikalavimų:

- a) leidimas yra išduodamas ne ilgiau kaip dvejiems metams;
- b) valstybė narė užtikrina, kad jos leisto priedo turintys maisto produktai būtų oficialiai kontroliuojami;
- c) išduodama leidimą, valstybė narė gali pareikalauti, kad su tuo priedu pagaminti produktai būtų ženklina specialia žyma.

2. Per du mėnesius nuo tos dienos, kai įsigalioja sprendimas, valstybė narė pateikia kitoms valstybėms narėms ir Komisijai savo pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas priimto sprendimo tekstą.

3. Iki pasibaigiant šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytam dviejų metų laikotarpiui, valstybė narė gali paprašyti, kad Komisija pagal šio straipsnio 1 dalį savo šalyje leistą naudoti maisto priedą įtrauktų į pagal 3 straipsnio nuostatas sudarytą sąrašą. Valstybė narė kartu pateikia ir įrodymus, kurie, jos nuomone, leidžia tokį priedą įtraukti į sąrašą, ir nurodo, kaip juo derėtų naudotis. Jei Komisija mano, kad prašymas yra pagrįstas, ji pasinaudoja Sutarties 100a straipsnyje nustatyta tvarka pagal 3 straipsnio nuostatas sudarytam sąrašui pakeisti. Pritarusi Komisijos pasiūlymui, Taryba per 18 mėnesių nuo medžiagos įteikimo dienos priima sprendimą.

4. Jei per šio straipsnio 1 dalyje minėtą dviejų metų laikotarpį Komisija nepateikia pasiūlymo pagal šio straipsnio 3 dalies nuostatas arba jei Taryba nesiima jokių veiksmų pagal šio straipsnio 3 dalyje nurodytą 18 mėnesių laikotarpį, nacionalinis leidimas turi būti panaikinamas. Kartu turi būti panaikinamas ir bet koks kitas, kitos valstybės narės išduotas leidimas naudoti tą patį maisto priedą.

5. Negalima vėl leisti naudoti tą patį priedą, nebent per laiką, praėjusį po šio straipsnio 4 dalyje numatyto leidimo panaikinimo, pasiekti mokslo ir technikos laimėjimai leistų tai padaryti.

6 straipsnis

Nuostatos, galinčios daryti įtaką žmonių sveikatai, yra priimanamos po konsultacijų su Maisto produktų moksliniu komitetu.

7 straipsnis

1. Ne galutiniam vartotojui parduoti skirtus maisto priedus galima pateikti rinkai tik tada, kai ant jų pakuočių ar talpų matomoje vietoje yra tokia aiškiai įskaitoma ir neištrinama informacija:

- a) — jei priedai yra parduodami atskirai arba sumaišyti vienas su kitu, mažėjančia pagal svorio dalį visame produkte tvarka – kiekvieno priedo pavadinimas, numatytas bet kurioje taikytinoje Bendrijos nuostatoje ir jo EEB numeris, o jei tokių nuostatų nėra, toks priedo aprašymas, kuris būtų pakankamai tikslus ir leistų jį atskirti nuo kitų priedų, su kuriais jį galima supainioti,

— kai prieduose yra kitokių medžiagų ar maisto sudedamųjų dalių, kurios padeda saugoti, parduoti, standartizuoti, atskiesti ar ištirpinti maisto priedą ar priedus, kiekvieno priedo pavadinimas pagal pirmos įtraukos nuostatas, kiekvieną komponentą nurodant, mažėjančia pagal svorio dalį visame produkte tvarka;

- b) — užrašas „naudoti maisto produktuose“,

— užrašas „ribotai naudoti maisto produktuose“,

— arba dar konkretnė nuoroda dėl numatomo naudojimo maisto produktuose;

- c) jei reikia, konkrečios laikymo ir naudojimo sąlygos;

- d) naudojimo instrukcija, jei jos nebuvimas neleistų priedo tinkamai naudoti;

- e) partiją arba siuntą nurodantis ženklas;

- f) Bendrijoje įsisteigusio gamintojo, pakuotojo arba pardavėjo pavadinimas arba komercinės įmonės pavadinimas ir adresas;

- g) bet kurios sudedamosios dalies, kuriai yra taikomi kiekybiniai apribojimai maisto produkte, nurodymas procentais arba tinkama informacija apie sudėtį, kuri leistų pirkėjui laikytis bet kokių Bendrijos nuostatų, o jei tokių nėra – nacionalinių maistui taikomų nuostatų. Kai tokie patys kiekybiniai apribojimai yra taikomi visai sudedamųjų dalių, vartojamų po vieną ar derinant vieną su kitomis, grupei, bendrą procentą galima nurodyti vienu skaičiumi;

- h) grynas (net) kiekis;

- i) 3 straipsnyje minėtoje išsamioje direktyvoje pateikiama bet kokia kita informacija.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies nuostatų, a punkto antroje įtraukoje ir d ir g punktuose reikalaujama informacija gali būti pateikta tik su siunta susijusiose dokumentuose, pateikiamuose išsiunčiant prekes arba iki jų išsiuntimo, su sąlyga, kad nuoroda „skirtas maisto produktams gaminti, o ne mažmeninei prekybai“ yra aiškiai matomoje to produkto pakuotės ar talpos vietoje.

8 straipsnis

Galutiniam vartotojui parduoti skirti maisto priedai gali būti pateikti rinkai tik tada, kai aiškiai matomoje vietoje ant pakuotės ar talpų yra tokia lengvai įskaitoma ir neištrinama informacija:

- a) pavadinimas, kuriuo produktas yra parduodamas. Šis pavadinimas susideda iš bet kokiose šiam produktui taikytinose Bendrijos nuostatose numatyto pavadinimo ir jo EEB numerio, o jei tokių nuostatų nėra, produkto aprašymo, kuris yra pakankamai tikslus, kad jį būtų galima atskirti nuo tų produktų, su kuriais jį galima supainioti;
- b) 7 straipsnio 1 dalies a–f ir h punktuose reikalaujama informacija;
- c) minimali suvartojimo trukmė pagal Tarybos direktyvos 79/112/EEB⁽¹⁾ 9 straipsnio nuostatas;
- d) 3 straipsnyje minėtoje išsamioje direktyvoje pateikiama visa kita informacija.

9 straipsnis

7 ir 8 straipsniai netaikytini priimant išsamius ar plačiau apibūdinančius įstatymus ir kitus teisės aktus dėl svorio ir matmenų ar dėl pavojingų medžiagų ar preparatų pateikimo, klasifikavimo, pakavimo ir žymėjimo bei jų pervežimo.

10 straipsnis

Valstybės narės nekelia išsamesnių reikalavimų negu tie, kurie yra pateikti 7 ir 8 straipsniuose, dėl to, kaip reikėtų pateikti juose numatytą produktų aprašą.

Jei nebuvo imtasi kitų priemonių pirkėjams informuoti, 7 ir 8 straipsniuose minimas produktų aprašas yra pateikiamas pirkėjams lengvai suprantama kalba. Ši nuostata nedraudžia pateikti tokį aprašą įvairiomis kalbomis.

11 straipsnis

1. Kai privalu laikytis šiame straipsnyje nustatytos tvarkos, pirmininkas savo iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu, pateikia svarstomą dalyką Maisto produktų nuolatiniam komitetui.

2. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas atsižvelg-

damas į reikalo skubumą. Nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje numatyta nustatyta balsų dauguma. Pirmininkas nebalsuoja.

3. a) Komisija priima numatomas priemones, jei jos atitinka Komiteto nuomonę;
- b) kai numatytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jeigu Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai klausimas jai buvo perduotas, nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemones patvirtina Komisija.

12 straipsnis

1. Valstybės narės imasi visų reikiamų priemonių, užtikrinančių, jog I priede apibrėžtoms kategorijoms priklausantys maisto priedai būtų pateikiami rinkai tik tada, kai jie atitinka šioje direktyvoje ir jos prieduose pateiktus apibrėžimus ir taisykles.

2. Valstybės narės negali uždrausti, riboti ar trukdyti pateikti maisto priedus rinkai dėl su maisto priedais susijusių priežasčių, jei jie atitinka šios direktyvos, jau priimtų konkrečių direktyvų ir 3 straipsnyje minėtos išsamios direktyvos nuostatas.

3. Antroji straipsnio dalis netaikoma toms nacionalinėms nuostatoms, kurios yra taikomos nesant atitinkamų nuostatų 3 straipsnyje minėtoje išsamioje direktyvoje.

13 straipsnis

Priemonės skirtos galiojančioms Bendrijos direktyvoms suderinti su šia direktyva, priimamos pagal 11 straipsnyje numatytą tvarką.

14 straipsnis

1. Valstybės narės patvirtina priemones, būtinas šios direktyvos įgyvendinimui per 18 mėnesių nuo pranešimo apie ją. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai. Šios priemonės:

— leidžia, praėjus 2 metams po šios direktyvos paskelbimo, pateikti rinkai ir naudoti šios direktyvos nuostatas atitinkančius priedus,

⁽¹⁾ OL L 33, 1979 2 8, p. 1.

— draudžia, praėjus daugiau kaip trejiems metams po pranešimo apie šią direktyvą ⁽¹⁾, pateikti rinkai ir naudoti šios direktyvos nuostatų neatitinkančius maisto priedus.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos neturi įtakos toms Bendrijos ar nacionalinėms nuostatoms, kurios, nesant 3 straipsnyje minėtų išsamių direktyvų, yra taikomos konkrečioms maisto priedų grupėms, arba nurodo tuos maisto produktus, kuriuose arba su kuriais gali būti naudojami šios direktyvos nuostatas atitinkantys maisto priedai.

15 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1988 m. gruodžio 21 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

V. PAPANDEOU

⁽¹⁾ Apie šią direktyvą valstybėms narėms buvo pranešta 1988 m. gruodžio 28 d.

I PRIEDAS

Maisto priedų kategorijos

Dažiklis
Konservantas
Antioksidantas
Emulsiklis
Emulsinimo druska
Tirštiklis
Stingdiklis
Stabilizatorius ⁽¹⁾
Aromatą ir skonį stiprinanti medžiaga
Rūgštis
Rūgštumo reguliatorius ⁽²⁾
Lipnumą reguliuojanti medžiaga
Modifikuotasis krakmolas
Saldiklis
Tešlos kildymo medžiaga
Putojimo slopiklis
Glazūravimo medžiaga ⁽³⁾
Miltus (sodrinanti) apdorojanti medžiaga
Kietiklis ar standiklis
Drėkiklis
Atskiriklis ⁽⁴⁾
Fermentas ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
Tūrio keitiklis
Aerolinėse talpose naudojamos dujos ir pakuojant naudojamos dujos

⁽¹⁾ Šiai kategorijai priklauso ir putų stabilizatoriai.

⁽²⁾ Jie gali veikti kaip rūgštumo sumažinimo ir padidinimo reguliatoriai.

⁽³⁾ Prie šių medžiagų priskiriami ir tepalai.

⁽⁴⁾ Šių terminų įtraukimas į sąrašą nepažeidžia tolesnių sprendimų dėl jų ar jų paminėjimo galutiniam vartotojui skirtų maisto produktų etiketėse.

⁽⁵⁾ Tik tie, kurie yra vartojami kaip priedai.

II PRIEDAS

Bendri maisto priedų naudojimo kriterijai

1. Maisto priedai gali būti patvirtinti tik tada, kai:
 - galima įrodyti, kad yra pagrįstas technologinis poreikis ir tikslo negalima pasiekti kitomis ekonominiu ir technologiniu požiūriu priimtinomis priemonėmis,
 - sprendžiant pagal turimus mokslinius duomenis, siūlomas naudoti kiekis nekelia grėsmės vartotojo sveikatai,
 - jie neklaidina vartotojų.

 2. Maisto priedų naudojimas svarstytinas tik tada, kai yra įrodymų, jog siūlomas naudoti priedas duos vartotojui apčiuopiamos naudos, kitaip tariant, reikia įrodyti, kad yra tai, kas paprastai vadinama „būtinybe“. Maisto priedų naudojimas turėtų padėti pasiekti vieną ar daugiau punktuose a–d nurodytų tikslų ir tik tais atvejais, kai tų tikslų negalima pasiekti kitomis priemonėmis, kurios ekonominiu ir technologiniu požiūriu būtų priimtinos ir kai jie nekelia grėsmės vartotojo sveikatai:
 - a) išlaikyti maisto produkto mitybines savybes; tyčinis mitybinės maisto produkto vertės sumažinimas būtų pateisinamas tik tada, kai maisto produktas nėra reikšminga normalios mitybos dalis arba, kai priedo reikia norint pagaminti maisto produktus skirtus ypatingų mitybos poreikių turinčioms vartotojų grupėms;
 - b) aprūpinti reikiamomis sudedamosiomis dalimis maisto produktus, gaminamus ypatingų mitybos poreikių turinčioms vartotojų grupėms;
 - c) padėti išlaikyti maisto produkto kokybę ar stabilumą arba pagerinti jo organoleptines savybes, su sąlyga, kad jie nepakeis maisto produkto pobūdžio, turinio ar kokybės tiek, kad būtų galima apgauti vartotoją;
 - d) pagelbėti gaminant, perdirbant, ruošiant, apdorojant, pakuojant, vežant ar laikant maisto produktus su sąlyga, kad priedas nebūtų naudojamas norint paslėpti prastos žaliavos naudojimo padarinius arba netinkamai (ir nehigieniškai) atliekamą darbą, naudojamą techniką bet kuriuo minėtos veiklos atveju.

 3. Norint nustatyti galimą žalingą maisto priedo ar jo darinių poveikį, privalo jį tinkamai ištirti dėl toksiškumo ir įvertinti. Vertinant taip pat derėtų atsižvelgti, pavyzdžiui, į bet kokią galimą kaupimosi organizme, sinergetinį ar jėgų teikimo poveikį jį naudojant ir žmogaus organizmo nepakantumo neįprastoms medžiagoms reiškinį.
 4. Visus maisto priedus reikia nuolat stebėti ir prireikus iš naujo įvertinti, atsižvelgiant į kintančias naudojimo sąlygas ir naują mokslinę informaciją.
 5. Maisto priedai visada privalo atitikti patvirtintus grynumo kriterijus.
 6. Tvirtinant maisto priedus, būtina:
 - a) nurodyti maisto produktus, į kuriuos galima dėti tokių maisto priedų, ir sąlygas, kuriomis tai galima padaryti;
 - b) apriboti jų naudojimą iki minimumo, kurio reikia norint gauti pageidaujama rezultatą;
 - c) atsižvelgti į priimtina kasdienio suvartojimo kiekį arba ekvivalentišką tam priedui nustatytą įvertinimą, galimą kasdienį jo suvartojimą su visais galimais maisto produktais. Kai maisto priedo yra dedama į ypatingoms vartotojų grupėms gaminamą maistą, derėtų atsižvelgti į tai, kiek tų grupių vartotojams yra leidžiama jo suvartoti per dieną.
-